

Què tenen en comú una gallina perseguida per una guineu i un enorme tigre taronja que compareix a l'hora del te? A més de ser animals i ser els protagonistes principals d'aquesta primera setmana d'octubre, són també dos dels personatges principals de zoològic literari de finals dels anys 60.

La primera, la gallina, és la protagonista del conte escrit i il·lustrat al 1968 per Pat Hutchins, *Rosie's Walk*, traduït i publicat per les editorials Kalandraka i Hipòtesi (2010) amb el títol *L'Angelina surt a fer un tomb*.

El tigre, un enorme tigre taronja és el *rock-star* del conte de Judith Kerr, també del 1968, *The tiger who came to tea*, publicat aquí per les mateixes editorials sota el títol *El tigre que va venir a berenar* (2010)

Parentescs familiars al marge, sota el punt de vista de l'heterodox Elefant Verd, aquestes dues obres comparteixen aquesta setmana estanteria perquè representen, salvant i perdonant distàncies i diferències, i permetent-mos totes les llicències que el sentit del *decor* ens poden permetre, allò que Baltassar de Castiglione a la seva obra "*El Cortesà*", publicada en temps dels glorioses Médici, anomenava *sprezzatura*. Per no entrar en definicions excessivament teòriques i per abreujar un poc, aquest era un concepte, o més bé, un principi de comportament social propi de tot cavaller que es tingués un mica d'apreciació i que, avui dia, es definiria més o menys com elegància. Però no era una elegància qualsevol, sinó aquella que derivava de fer fàcil allò que és extremadament difícil.

Rosie's Walk i de *The Tiger who came to tea*, representen una mena de *sprezzatura* postmoderna; sota la seva aparent senzillesa s'amaga un saber fer propi, només, d'aquells que dominen el seu art quasi a la perfecció.

Pat Hutchins és elegant no tant pel text, que és limita a descriure el passeig de la gallina, sinó precisament pel que aquest no diu i que sols els que saben mirar veuen...deixo que sigueu vosaltres i els vostres fills (que segur que tenen un sentit aràcnid de la visió) qui ho descobriu.

Judith Kerr és elegant en la senzillesa de la seva història; una història misteriosa per la seva absurditat (perdó): que hi fa aquest tigre enormement taronja a la porta? Per què ve a l'hora del te ens buida el rebost? I sobretot, perquè se'n torna sense deixar cap rastre?

L'Angelina surt a fer un tomb

Ed. Kalandraka i Hipòtesi

14€

Edat recomanada: primers lectors

El tigre que va venir a berenar

Ed. Kalandraka i Hipòtesi

15€

Edat recomanada: a partir de 6 anys